

δαπάνες που μπορούν να πραγματοποιηθούν στη χώρα υπηρεσίας. Για να εξασφαλιστεί η ισοτιμία της αγοραστικής δύναμης των υπαλλήλων, ανεξάρτητα από τον τόπο υπηρεσίας τους, ο τρόπος πληρωμής των αποδοχών τους πρέπει να λαμβάνει υπόψη αυτή τη διαφορά καταστάσεως. Το γεγονός ότι τεκμαίρεται ότι οι υπάλληλοι που υπηρετούν σε τρίτη χώρα δεν είναι δυνατόν να δαπανούν στη χώρα υπηρεσίας παρά μόνο το 80 % των αποδοχών τους, ενώ οι υπάλληλοι που υπηρετούν εντός Κοινότητας

τεκμαίρονται ότι δαπανούν το σύνολο των αποδοχών τους στη χώρα όπου ασκούν τα καθήκοντά τους αποτελεί διαφορά μεταχείρισεως η οποία είναι ανάλογη με τη διαφορά καταστάσεως που υφίσταται μεταξύ των δύο κατηγοριών υπαλλήλων. Πράγματι, οι υπάλληλοι που υπηρετούν σε τρίτη χώρα δεν αντιμετωπίζουν στον τόπο υπηρεσίας τους, δυνάμει του παραρτήματος X του ΚΥΚ, ούτε δαπάνες κατοικίας ούτε υγειονομικές δαπάνες.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)
της 15ης Δεκεμβρίου 1992 *

Στην υπόθεση T-47/91,

Annick Auzat, υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Γενεύης, εκπροσωπούμενη από τον G. Vandersanden, δικηγόρο Βρυξελλών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο A. Schmitt, 62, avenue Guillaume,

προσφεύγουσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τον J. Criesmar, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, επικουρούμενο από τον D. Waelbroeck, δικηγόρο Βρυξελλών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον R. Hayder, εκπρόσωπο της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

καθής,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση της αποφάσεως που απέρριψε το αίτημα της προσφεύγουσας να πληρώνεται το σύνολο των αποδοχών στο νόμισμα και με εφαρμογή του διορθωτικού συντελεστή της χώρας υπηρεσίας της,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(πέμπτο τμήμα),

συγκείμενο από τους D. P. M. Barrington, Πρόεδρο, K. Lenaerts και A. Καλογερόπουλο, δικαστές,

γραμματέας: B. Pastor, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 28ης Οκτωβρίου 1992,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

- 1 Η προσφεύγουσα είναι υπάλληλος βαθμού Β 1 και υπηρετεί στη μόνιμη αντιπροσωπεία της Επιτροπής στη Γενεύη από την 1η Οκτωβρίου 1989.
- 2 Στις 7 Φεβρουαρίου 1990 ζήτησε (καθώς και πολλοί συνάδελφοί της) την ολοσχερή καταβολή των αποδοχών της στο νόμισμα και με εφαρμογή του διορθωτικού συντελεστή της χώρας υπηρεσίας της.
- 3 Με σημείωμα της 3ης Ιουλίου 1990 ο Γενικός Διευθυντής Προσωπικού και Διοικήσεως απέρριψε το αίτημά της.

- 4 Στις 28 Αυγούστου 1990, η προσφεύγουσα άσκησε (καθώς και οι συνάδελφοί της) διοικητική ένσταση, δυνάμει του άρθρου 90, παράγραφος 2, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των Υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (στο εξής: ΚΥΚ), κατά της απόρριψης της αιτήσεώς της.
- 5 Στις 4 Μαρτίου 1991 κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα η απόρριψη της ενστάσεώς της.
- 6 Υπό τις περιστάσεις αυτές η προσφεύγουσα άσκησε την παρούσα προσφυγή, η οποία πρωτοκολλήθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 17 Ιουνίου 1991.
- 7 Η Επιτροπή προέβαλε με χωριστό υπόμνημα της 28ης Αυγούστου 1991 ένσταση απαραδέκτου βάσει του άρθρου 113 του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου.
- 8 Με υπόμνημα που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 14 Οκτωβρίου 1991, η προσφεύγουσα προέβαλε τις παρατηρήσεις επί της ενστάσεως απαραδέκτου.
- 9 Με διάταξη της 26ης Νοεμβρίου 1991, το Πρωτοδικείο αποφάσισε να συνεξετάσει την ένσταση απαραδέκτου με την ουσία της υποθέσεως, σύμφωνα με το άρθρο 114, παράγραφος 4, του Κανονισμού του Διαδικασίας.
- 10 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο (πέμπτο τμήμα) αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία χωρίς προηγούμενη διεξαγωγή αποδείξεων.

Αιτήματα των διαδίκων

11 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να κρίνει την παρούσα προσφυγή παραδεκτή και βάσιμη·

- κατά συνέπεια, να ακυρώσει τη σιωπηρή απορριπτική απόφαση (η οποία επιβεβαιώθηκε εργότερα με ρητή απορριπτική απόφαση του Γενικού Διευθυντή Προσωπικού και Διοικήσεως της 3ης Ιουλίου 1990) με την οποία απορρίφθηκε το αίτημα της προσφεύγουσας για ολοσχερή καταβολή των αποδοχών της στο νόμισμα του τόπου υπηρεσίας, δηλαδή σε ελβετικά φράγκα, με τον διορθωτικό συντελεστή που εφαρμόζεται επ' αυτών·

- να εγκρίνει κατ' ακολουθίαν την πληρωμή στην προσφεύγουσα αναδρομικά του συμπληρώματος που αντιστοιχεί προς το 100 % των αποδοχών της στο τοπικό νόμισμα με τον διορθωτικό συντελεστή που εφαρμόζεται επ' αυτών, προσαυξημένο με τόκους 8 % λόγω εκπρόθεσμης καταβολής·

- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Η Επιτροπή ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- 1) να απορρίψει την προσφυγή ως απαράδεκτη·

- 2) να απορρίψει την προσφυγή ως αβάσιμη·

- 3) να κρίνει κατά νόμο επί των δικαστικών εξόδων·

- 4) επικουρικά

- αν, εναντίον πάσης προσδοκίας, το Πρωτοδικείο κρίνει παράνομα τα άρθρα 11 και 12 του παραρτήματος X του ΚΥΚ και/ή τις εσωτερικές οδηγίες της Επιτροπής, να αποφανθεί ότι: εκτός των υπαλλήλων που υπηρετούν σε τρίτη χώρα (στο εξής: ΥΥΤΧ) που διεκδίκησαν προηγουμένως τα δικαιώματά τους δικαστικώς ή με αίτηση ή με διοικητική ένσταση, να μην είναι δυνατή η επίκληση της αποφάσεως του Πρωτοδικείου προς στήριξη αξιώσεων σχετικά με περιόδους αποδοχών προηγούμενες της ημερομηνίας δημοσιεύσεώς της·
- όσον αφορά ειδικά την προσφεύγουσα, για το παρελθόν θα πρέπει να ληφθούν υπόψη, κατά τον υπολογισμό των ποσών που έπρεπε να της είχαν καταβληθεί σε ελβετικά φράγκα με εφαρμογή του ελβετικού διορθωτικού συντελεστή, μόνο τα ποσά που καταβλήθηκαν πράγματι σε βελγικά φράγκα στον λογαριασμό της μετά τον Φεβρουάριο του 1990 και να καθοριστούν οι τόκοι εκπρόθεσμης καταβολής προς 6 % ετησίως.

Επί του παραδεκτού

- 12 Προς στήριξη της προσφυγής της η προσφεύγουσα προέβαλε δύο λόγους ακυρώσεως. Κατά την έγγραφη διαδικασία η Επιτροπή προέβαλε ένσταση απαραδέκτου κατά των δύο αυτών λόγων, λόγω της ασυμφωνίας τους με τις αιτιάσεις που είχαν διατυπωθεί στην ένσταση.
- 13 Το Πρωτοδικείο έλαβε υπόψη του τη δήλωση της Επιτροπής κατά τη συνεδρίαση επί της παραιτήσεώς της από της ενστάσεως απαραδέκτου και κρίνει, ενόψει του φακέλου, ότι πρέπει να θεωρηθεί παραδεκτή η προσφυγή.

Επί της ουσίας

- 14 Ο πρώτος λόγος που επικαλείται η προσφεύγουσα αναφέρεται στην έλλειψη νομιμότητας των άρθρων 11 και 12 του παραρτήματος X του ΚΥΚ (στο εξής: παράρτημα X) κατά το ότι παραβιάζουν την αρχή της ισοτιμίας της αγοραστικής δυνάμεως που καθιερώνεται ιδίως από το άρθρο 64 του ΚΥΚ, την αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων και το άρθρο 62 του ΚΥΚ. Ο δεύτερος λόγος αναφέρεται στην πλάνη περί την ερμηνεία του άρθρου 12 του παραρτήματος X στην οποία υπέπεσε η Επιτροπή θεσπίζοντας το άρθρο 1 των εσωτερικών οδηγιών της σχετικά με τον καθορισμό των λεπτομερειών πληρωμής που προβλέπει το άρθρο 12 του παραρτήματος X του ΚΥΚ (στο εξής: εσωτερικές οδηγίες).

- 15 Το παράρτημα Χ, το οποίο προστέθηκε στον ΚΥΚ με τον κανονισμό (Ευρωπαϊκό, ΕΚΑΧ, ΕΟΚ) 3019/87 του Συμβουλίου, της 5ης Οκτωβρίου 1987, και θεσπίζει ειδικές και κατ' εξαίρεση διατάξεις που εφαρμόζονται στους υπαλλήλους των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που υπηρετούν σε τρίτη χώρα (ΕΕ L 286, σ. 3), προβλέπει στο άρθρο 11 ότι «οι αποδοχές καθώς και τα επιδόματα που προβλέπονται στο άρθρο 10 πληρώνονται σε βελγικά φράγκα στο Βέλγιο. Προσαρμόζονται με τον διορθωτικό συντελεστή που εφαρμόζεται στις αποδοχές των υπαλλήλων που υπηρετούν στο Βέλγιο» και στο άρθρο 12 ότι, «κατόπιν αιτήσεως του υπαλλήλου, η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή μπορεί να αποφασίσει την πληρωμή των αποδοχών, εν όλω ή εν μέρει, στο νόμισμα της χώρας υπηρεσίας. Στην περίπτωση αυτή οι αποδοχές προσαρμόζονται με τον διορθωτικό συντελεστή του τόπου υπηρεσίας και μετατρέπονται ανάλογα με την συναλλαγματική ισοτιμία». Το άρθρο 1 των εσωτερικών οδηγιών ορίζει ότι, «κατ' εφαρμογή του άρθρου 12 του παραρτήματος Χ του ΚΥΚ και κατόπιν αιτήσεως του υπαλλήλου, η ΑΔΑ προβαίνει στην πληρωμή στο νόμισμα της χώρας υπηρεσίας μέρους των αποδοχών του μέχρι 80 % των καθαρών αποδοχών. Σε περιπτώσεις δεόντως αιτιολογημένες η ΑΔΑ μπορεί να δεχθεί να πληρώσει στο νόμισμα της χώρας υπηρεσίας μέρος των αποδοχών υπερβαίνοντος το εν λόγω ποσοστό 80 %».

Πρώτος λόγος ακυρώσεως: παρανομία των άρθρων 11 και 12 του παραρτήματος Χ

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 16 Η προσφεύγουσα προβάλλει κατ' ουσίαν ότι τα άρθρα 11 και 12 του παραρτήματος Χ παραβιάζουν μια υπέρτερη αρχή του δικαίου που συνίσταται στην ίση μεταχείριση μεταξύ των υπαλλήλων. Η αρχή αυτή καθιερώθηκε όσον αφορά τις αποδοχές των υπαλλήλων από το άρθρο 64 του ΚΥΚ, το οποίο αποσκοπεί στην εξασφάλιση ουσιαδώς ισότιμης αγοραστικής δυνάμεως στους υπαλλήλους ανεξαρτήτως του τόπου υπηρεσίας τους (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 28ης Ιουνίου 1988, 7/87, Επιτροπή κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1988, σ. 3401, και της 23ης Ιανουαρίου 1992, C-301/90, Επιτροπή κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1992, σ. I-221).
- 17 Κατά την προσφεύγουσα, τα άρθρα 11 και 12 του παραρτήματος Χ, όπως τέθηκαν σε εφαρμογή από το άρθρο 1 των εσωτερικών οδηγιών, καταλήγουν στο να μειώνουν τεχνητά και αυθαίρετα την αγοραστική της δύναμη περιορίζοντας στο 80 % των αποδοχών της την εφαρμογή του διορθωτικού συντελεστή του τόπου υπηρεσίας της και απαιτώντας ειδική αιτιολογία για να μπορέσει να εφαρμοστεί ο συντελεστής αυτός στο υπόλοιπο 20 %. Ο περιορισμός αυτός καταλήγει για την προσφεύγουσα στη μείωση των αποδοχών της κατά 7,8 %. Έτσι, η προσφεύγουσα καθίσταται θύμα διπλής δυσμενούς διακρίσεως σε

σχέση, αφενός μεν, με τους ΥΥΤΧ που υπηρετούν σε χώρες όπου ο διορθωτικός συντελεστής είναι κάτω του 100, αφετέρου δε, με τους υπαλλήλους που υπηρετούν εντός Κοινότητας.

18 Όσον αφορά τη δυσμενή διάκριση της οποίας αποτελεί θύμα σε σχέση με τους πρώτους, η προσφεύγουσα εξηγεί ότι οι υπάλληλοι αυτοί υπάγονται στο σύστημα του άρθρου 11 του παραρτήματος Χ, το οποίο είναι εξαιρετικά ευνοϊκό γι' αυτούς, δεδομένου ότι η πληρωμή σε βελγικά φράγκα με εφαρμογή του διορθωτικού συντελεστή του Βελγίου, ανεξαρτήτως του τύπου των πραγματικών τους εξόδων και χωρίς να χρειάζονται δικαιολογητικά, τους εξασφαλίζει στον τόπο υπηρεσίας τους μεγαλύτερη αγοραστική δύναμη από εκείνη των λοιπών υπαλλήλων.

19 Η προσφεύγουσα τονίζει, στο υπόμνημα απαντήσεώς της, ότι η επίκληση από την Επιτροπή του συστήματος της περιοδικής μετακινήσεως των ΥΥΤΧ για να δικαιολογηθεί η διαφορά μεταχειρίσεως που προκύπτει από την εφαρμογή του άρθρου 11 του παραρτήματος Χ στους ΥΥΤΧ που υπηρετούν σε χώρες όπου ο διορθωτικός συντελεστής είναι κατώτερος του 100 και του άρθρου 12 σε εκείνους που υπηρετούν σε άλλες χώρες αποτελεί σιωπηρή ομολογία του εφαρμοζόμενου και ενέχοντος διακρίσεις συστήματος, αφού τα «ευοίωνα» έτη διαδέχονται τα «δυσοίωνα». Προσθέτει δε ότι το σύστημα αυτό δεν καταλήγει στο αποτέλεσμα που παρουσιάζει η Επιτροπή για δύο λόγους: ο πρώτος είναι ότι η περιοδική μετακίνηση είναι αργού ρυθμού δεδομένου ότι η Επιτροπή απαιτεί ελάχιστη περίοδο υπηρεσίας τεσσάρων ετών, ο δεύτερος είναι ότι οι ΥΥΤΧ δεν αποτελούν σταθερό σώμα υπαλλήλων υπηρετούντων συνεχώς σε τρίτες χώρες, αλλά από υπαλλήλους που μπορούν άλλοτε να υπηρετούν στην Κοινότητα και άλλοτε σε τρίτες χώρες.

20 Όσον αφορά τη διάκριση της οποίας αποτελεί θύμα έναντι των υπαλλήλων που υπηρετούν στην Κοινότητα, η προσφεύγουσα εκθέτει ότι στους υπαλλήλους αυτούς εφαρμόζεται, δυνάμει του άρθρου 64 του ΚΥΚ, ο διορθωτικός συντελεστής του τύπου υπηρεσίας τους στο σύνολο των αποδοχών τους και χωρίς να χρειάζεται να προσκομίσουν κανένα δικαιολογητικό.

21 Στο υπόμνημα απαντήσεώς της η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή δεν μπορεί να επικαλεστεί τον παρεκκλίνοντα χαρακτήρα των διατάξεων του παραρτήματος Χ σε σχέση με τις λοιπές διατάξεις του ΚΥΚ για να δικαιολογήσει το ότι δημιουργούν διακρίσεις, αφού αμφισβητεί το κύρος των άρθρων 11 και 12 του παραρτήματος Χ σε σχέση με θεμελιώδη αρχή του δικαίου, υπερεπέρουσα των νομοθετικών πράξεων.

- 22 Εξάλλου, η προσφεύγουσα αμφισβητεί ότι η Επιτροπή μπορεί να δικαιολογήσει τις διατάξεις αυτές του ΚΥΚ με τον ισχυρισμό ότι είναι εύλογο να υποθεθεί ότι στη χώρα υπηρεσίας δεν χρησιμοποιείται κανονικά ένα όχι ασήμαντο ποσοστό — εκτιμώμενο κατ' αποκοπή σε 20 % — του μισθού των ΥΥΤΧ. Πράγματι, δεν είναι έργο της Επιτροπής να λαμβάνει υπόψη της τον τόπο όπου ο υπάλληλος δαπανά πράγματι τις αποδοχές του ούτε επίσης να κατασκευάζει σχετικά τεκμήρια. Η πραγματική διάρθρωση των εξόδων και ο τόπος τους εξαρτώνται από την ιδιωτική ζωή των υπαλλήλων. Έτσι, κανένας υπάλληλος που υπηρετεί στην Κοινότητα δεν θεωρεί την εφαρμογή του τοπικού διορθωτικού συντελεστή συνδεδεμένη με την πραγματική διάρθρωση των προσωπικών του εξόδων ούτε πολύ περισσότερο με την προσκόμιση της αποδείξεως των εξόδων αυτών. Η ολοσχερής εφαρμογή του διορθωτικού συντελεστή του τόπου υπηρεσίας είναι άλλωστε υποχρεωτική. Μόνο κατ' εξαίρεση μπορεί ένας υπάλληλος να ζητήσει να του καταβάλλεται στο κράτος μέλος καταγωγής του περιορισμένο τμήμα του μισθού του. Τίποτε δεν δικαιολογεί να αποκλεισθεί και στην πραγματικότητα να ανατραπεί η αρχή αυτή για τους ΥΥΤΧ, καταλήγοντας έτσι σε επαχθή ανάμειξη στην ιδιωτική ζωή του υπαλλήλου μέσω του «ελέγχου» των προσωπικών του εξόδων.
- 23 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ακόμη ότι η ύπαρξη «πλεονεκτημάτων» τα οποία απολαύουν οι ΥΥΤΧ κατά την άποψη της Επιτροπής δεν μπορεί να δικαιολογήσει τη μείωση της αγοραστικής δύναμews η οποία προκύπτει από τον καθορισμό ανωτάτου ορίου 80 % του μισθού για την εφαρμογή του διορθωτικού συντελεστή. Πράγματι, κατά τη θέσπιση του παραρτήματος X, ο εκπρόσωπος της Επιτροπής δήλωσε στο Συμβούλιο ότι «το προτεινόμενο σύστημα επιζητεί διαφάνεια και μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα διακρίνοντας τα δύο στοιχεία των αποδοχών, διότι οι όροι ζωής αντισταθμίζονται με ειδικό επίδομα, ο δε διορθωτικός συντελεστής αποβλέπει μόνον στην ισοτιμία της αγοραστικής δύναμews. Δεδομένου ότι κατά την πρόταση του κανονισμού το όργανο αναλαμβάνει ορισμένα έξοδα, εν προκειμένω το μίσθωμα, τα ιατρικά και τα σχολικά έξοδα, τα στοιχεία αυτά δεν λαμβάνονται υπόψη για τον υπολογισμό του διορθωτικού συντελεστή». Από τις σκέψεις αυτές η προσφεύγουσα συνάγει ότι, για να συμψηφισθούν αυτά τα πλεονεκτήματα, πρόθεση των συντακτών ήταν να τα εξαιρέσουν από τον υπολογισμό του διορθωτικού συντελεστή και όχι να περιοριστεί η εφαρμογή του. Για τον λόγο αυτό ο συντελεστής πρέπει να εφαρμόζεται ολοσχερώς για να εξασφαλίζεται η ισοτιμία της αγοραστικής δύναμews. Η μείωση των αποδοχών που προκύπτει από τη μερική εφαρμογή ενός ήδη μειωμένου συντελεστή συνιστά διπλή μείωση και λαμβάνει υπόψη της δύο φορές τα εν λόγω πλεονεκτήματα.
- 24 Η προσφεύγουσα προσθέτει περαιτέρω ότι κακώς πιστεύει η Επιτροπή ότι μπορεί να στηρίξει το τεκμήριό της κατά το οποίο το 20 % των αποδοχών των ΥΥΤΧ δεν μπορούν να δαπανηθούν στον τόπο υπηρεσίας στη μεγαλύτερη

κινητικότητα των ΥΥΤΧ ή στην παροχή στους ΥΥΤΧ πλεονεκτημάτων συνδεομένων με την προσωπική τους κατάσταση. Κατά την προσφεύγουσα, η κινητικότητα των ΥΥΤΧ δεν είναι μεγαλύτερη από εκείνη των υπαλλήλων που υπηρετούν εκτός έδρας, αλλά μέσα στην Κοινότητα, όλα δε τα δήθεν «πλεονεκτήματα» είτε αντιστοιχούν σε πραγματικό υπέρμετρο βάρος είτε έχουν ήδη ληφθεί υπόψη κατά τον υπολογισμό του ίδιου διορθωτικού συντελεστή.

- 25 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η διάκριση της οποίας είναι κατά τον τρόπο αυτό θύμα συνιστά επίσης, λόγω της περικοπής των αποδοχών της, παράβαση του άρθρου 62 του ΚΥΚ, σύμφωνα με το οποίο κάθε υπάλληλος έχει δικαίωμα στις αποδοχές του, δηλαδή σ' ολόκληρες τις αποδοχές του, χωρίς να έχει δικαίωμα να τις αποποιηθεί.
- 26 Η προσφεύγουσα καταλήγει ότι οι προσβαλλόμενες διατάξεις αντίκεινται σε ανώτερες αρχές του δικαίου τις οποίες έχει επικαλεστεί και, κατ' ακολουθίαν, θα πρέπει να κηρυχθούν ανεφάρμοστες δυνάμει του άρθρου 184 της Συνθήκης ΕΟΚ.
- 27 Η Επιτροπή εξηγεί την επιλογή του ποσοστού 80 % με το γεγονός ότι είναι εύλογο να υποτεθεί ότι ένα όχι ασήμαντο ποσοστό — αποτιμώμενο κατ' αποκοπήν σε 20 % — των αποδοχών των ΥΥΤΧ δεν χρησιμοποιείται συνήθως στη χώρα υπηρεσίας. Πράγματι, αντίθετα από τους υπαλλήλους που υπηρετούν σ' ένα κράτος μέλος, οι ΥΥΤΧ έχουν πολύ περισσότερες μετακινήσεις και σχετικά μικρότερο δεσμό με τις διαδοχικές χώρες υπηρεσίας τους. Εξάλλου, η Επιτροπή αναλαμβάνει το βάρος σημαντικού τμήματος των τοπικών εξόδων των ΥΥΤΧ καταβάλλοντας ολόκληρο το μίσθωμά τους στη χώρα υπηρεσίας, αποδίδοντας το σύνολο των ιατρικών τους εξόδων και συμβάλλοντας σε ειδική ασφάλιση ατυχημάτων για τα μέλη της οικογενείας τους. Εφόσον οι ΥΥΤΧ δεν χρειάζεται να φέρουν ορισμένες ουσιώδεις δαπάνες στη χώρα υπηρεσίας τους, ξοδεύουν συνήθως τα ποσά που παραμένουν έτσι διαθέσιμα είτε στη χώρα της έδρας είτε στη χώρα όπου έχουν εγκαταστήσει το κέντρο των συμφερόντων τους.
- 28 Η Επιτροπή προσθέτει ότι, ακόμη και αν ο κανόνας του 80 % ήθελε θεωρηθεί ότι αποβλέπει στον «συμψηφισμό» ορισμένων «πλεονεκτημάτων» που χορηγούνται στους ΥΥΤΧ, πράγμα που δεν είναι αληθές, τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας με τα οποία επιχειρείται να αποδειχθεί ότι τα «πλεονεκτήματα» αυτά δεν υφίστανται στην πραγματικότητα είναι σε κάθε περίπτωση εσφαλ-

μένα. Το γεγονός ότι τα έξοδα κατοικίας δεν λαμβάνονται υπόψη για τον υπολογισμό του διορθωτικού συντελεστή δεν σημαίνει ότι η δωρεάν κατοικία δεν αποτελεί πραγματικό πλεονέκτημα για τους ΥΥΤΧ. Η μη λήψη υπόψη των εξόδων κατοικίας στον υπολογισμό του διορθωτικού συντελεστή αποτελεί τη λογική συνέπεια του ότι οι ΥΥΤΧ δεν έχουν τέτοια έξοδα. Επίσης τα λοιπά έξοδα σχετικά με το κόστος διαβίωσης στη χώρα υποδοχής λαμβάνονται όλα υπόψη για τον υπολογισμό του διορθωτικού συντελεστή. Οι αποδοχές των ΥΥΤΧ προσαρμόζονται επομένως σ' όλες τις περιπτώσεις μ' έναν διορθωτικό συντελεστή, του οποίου μόνον οι κανόνες υπολογισμού αποτελούν αντικείμενο ελαφράς προσαρμογής στην περίπτωση των ΥΥΤΧ. Έτσι εμφανίζεται ότι δεν αφαιρείται κανένα ποσό από τις αποδοχές των ΥΥΤΧ λόγω του ότι η κατοικία τους παρέχεται δωρεάν. Όσον αφορά τη συμπληρωματική ασφάλιση ασθενείας, οι ΥΥΤΧ καταβάλλουν ένα ποσοστιαίο μερίδιο 50 % κατ' ανώτατο όριο (με ανώτατο ύψος 0,6 % του βασικού τους μισθού), ενώ το όργανο αναλαμβάνει το υπόλοιπο μερίδιο, πράγμα που και πάλι συνιστά ένα όχι ασήμαντο πλεονέκτημα και έναν λόγο του συλλογισμού ότι τα τοπικά έξοδα των ΥΥΤΧ για τα ιατρικά έξοδα μειώνονται ανάλογα.

- 29 Η Επιτροπή καταλήγει ότι, αφού απέδειξε ότι δικαίως καθόρισε σε 80 % το ύψος των αποδοχών που μπορεί να πληρωθεί στο νόμισμα της χώρας υπηρεσίας με εφαρμογή του διορθωτικού συντελεστή της χώρας αυτής, δεν γεννάται ζήτημα παραβάσεως του άρθρου 62 του ΚΥΚ.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 30 Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι και οι δύο διάδικοι επικαλούνται, για να δικαιολογήσουν τους αντίστοιχους ισχυρισμούς τους, την ανώτερη αρχή δικαίου που αποτελεί η αρχή της ίσης μεταχειρίσεως η οποία, κατά την πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, αποτελεί το έρεισμα των άρθρων 64 και 65 του ΚΥΚ (βλ. την πρόσφατη απόφαση της 23ης Ιανουαρίου 1992, Επιτροπή κατά Συμβουλίου, που αναφέρθηκε πιο πάνω, σκέψεις 15 και 29). Η προσφεύγουσα υποστηρίζει κατ' ουσίαν ότι ο μόνος τρόπος που επιτρέπει την εξασφάλιση της ίσης μεταχειρίσεως μεταξύ όλων των υπαλλήλων, νοούμενη ως έκφραση ισοτιμίας της αγοραστικής δυνάμεως στους διαφόρους τόπους υπηρεσίας, αποτελούν τα άρθρα 64 και 65 του ΚΥΚ, δυνάμει των οποίων το σύνολο των αποδοχών καταβάλλεται αυτομάτως στο νόμισμα και με εφαρμογή του διορθωτικού συντελεστή του τόπου υπηρεσίας. Η Επιτροπή, αντιθέτως, εκθέτει ότι η ίση μεταχείριση, νοούμενη κατά τον ίδιο τρόπο, απαιτεί να εφαρμόζεται το σύστημα των διορθωτικών συντελεστών διαφορετικά στους υπαλλήλους που υπηρετούν στην Κοινότητα απ' ό,τι στους ΥΥΤΧ, για να λαμβάνεται υπόψη η ειδική κατάσταση των τελευταίων και ότι αυτός είναι ο σκοπός του παραρτήματος Χ, όπως έχει ερμηνευθεί από το άρθρο 1 των εσωτερικών οδηγιών.

- 31 Το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει ότι η αρχή της ίσης μεταχειρίσεως απαιτεί να ρυθμίζονται κατά τρόπο όμοιο οι όμοιες καταστάσεις και να ρυθμίζονται κατά τρόπο διαφορετικό οι διαφέρουσες μεταξύ τους καταστάσεις, κατά το δίκαιο μέτρο της διαπιστούμενης διαφοράς.
- 32 Για να ερευνηθεί αν το παράρτημα X του ΚΥΚ, όπως ερμηνεύθηκε από το άρθρο 1 των εσωτερικών οδηγιών, μπορεί, όπως τα άρθρα 64 και 65 του ΚΥΚ, να εξασφαλίζει ίση μεταχείριση, νοούμενο ως έκφραση ισοτιμίας της αγοραστικής δυνάμεως στους διαφόρους τόπους υπηρεσίας, το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι πρέπει να λυθούν τρία ζητήματα. Πρώτον, είναι η κατάσταση των ΥΥΤΧ, που υπόκεινται στο παράρτημα X, διαφέρουσα από την κατάσταση των υπαλλήλων που υπηρετούν εντός Κοινότητας, οι οποίοι υπάγονται στα άρθρα 64 και 65 του ΚΥΚ; Δεύτερον, γίνεται διαφορετική μεταχείριση των ΥΥΤΧ σε σχέση με τους υπαλλήλους που υπηρετούν εντός Κοινότητας; Τρίτον, αν υπάρχει διαφορά στη μεταχείριση, δικαιολογείται η διαφορά αυτή από τις τυχόν διαφορές καταστάσεως μεταξύ των ΥΥΤΧ και των υπαλλήλων που υπηρετούν εντός Κοινότητας;
- 33 Όσον αφορά το πρώτο ζήτημα, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι η προσφεύγουσα δέχθηκε με τα υπομνήματά της (υπόμνημα απαντήσεως, σ. 3 και 4) και κατά τη συνεδρίαση, ότι η κατάσταση των ΥΥΤΧ είναι διαφορετική από εκείνη των υπαλλήλων που υπηρετούν εντός Κοινότητας. Πράγματι, ισχυρίστηκε ότι τα διάφορα πλεονεκτήματα που παρέχονται στους ΥΥΤΧ με το παράρτημα X αποσκοπούν στην αντιστάθμιση των δυσχερειών που αντιμετωπίζουν. Αναγνωρίζοντας ότι οι ΥΥΤΧ υφίστανται δυσχέρειες που δεν υφίστανται οι υπάλληλοι που υπηρετούν εντός Κοινότητας, η προσφεύγουσα αναγνώρισε ότι η κατάσταση τους είναι διαφορετική από εκείνη των υπαλλήλων που υπηρετούν εντός Κοινότητας. Ο διαφορετικός χαρακτήρας αυτών των καταστάσεων ενισχύεται από την εισηγητική έκθεση της προτάσεως της Επιτροπής προς το Συμβούλιο, που κατέληξε στην έκδοση του παραρτήματος X από το Συμβούλιο. Πράγματι, στην έκθεση αυτή αναφέρεται ότι «οι όροι εργασίας του προσωπικού αυτού διαφέρουν από σημαντικών απόψεων από τους όρους που επικρατούν στην Κοινότητα: το προσωπικό, υπηρετώντας εκτός της Κοινότητας, εργάζεται σε εξωτερικές αντιπροσωπείες και υπόκειται σε περιοδική ανανέωση, πράγμα που σημαίνει ότι σπάνια παραμένει επί μακρόν στον ίδιο τόπο· οι όροι διαβίωσης και οι οικονομικοί όροι σε πολλά τρίτα κράτη είναι πολύ διαφορετικοί από εκείνους που συναντώνται εντός Κοινότητας (...). Για το προσωπικό που υπηρετεί στο εξωτερικό, η μετακίνηση αποτελεί ουσιώδες στοιχείο των όρων υπηρεσίας. Το προσωπικό των αντιπροσωπειών πρέπει καταρχήν να μετατίθεται σε τακτά διαστήματα, που δεν υπερβαίνουν συνήθως τα τέσσερα έτη (...). Η πρακτική της ΑΕΚ από δεκαετίες είναι να διαθέτει δωρεάν κατοικία στο προσωπικό της (...). Η πρακτική ορισμένων κρατών μελών στο πεδίο αυτό είναι να παρέχουν δωρεάν κατοικία στο διπλωματικό τους προσωπικό στο εξωτερικό

(...). Η πρακτική αυτή φαίνεται ότι δικαιολογείται καθαυτή λαμβανομένων υπόψη των προβλημάτων των συχνών μετακινήσεων και της ανάγκης διατηρήσεως σταθερής βάσεως στην Ευρώπη (...). Η πολιτική για τα σχολικά έξοδα του προσωπικού που υπηρετεί στο εξωτερικό πρέπει να τηρεί την ήδη αναγνωρισμένη αρχή κατά την οποία, βασικά, η εκπαίδευση πρέπει να παρέχεται δωρεάν για τα τέκνα των υπαλλήλων της Κοινότητας, προπαντός χάρη της εισαγωγής στα ευρωπαϊκά και λοιπά σχολεία μέσω της καταβολής αυξημένων επιδομάτων. Το γεγονός ότι ένας υπάλληλος ασκεί τα καθήκοντά του στο εξωτερικό δεν πρέπει να συνεπιφέρει δυσμενή διάκριση στο σημείο αυτό. Σε πολλούς τύπους εργασίας, οι υπάρχοντες τύποι εκπαίδευσης που αρμόζουν στα τέκνα των υπαλλήλων είναι περιορισμένοι και πολύ δαπανηροί. Κατά συνέπεια, προτείνεται να ληφθούν υπόψη τα εύλογα έξοδα που πράγματι επιβαρύνουν τους υπαλλήλους οι οποίοι υπηρετούν εκτός Κοινότητας για τη σχολική εκπαίδευση των τέκνων τους (...). Λόγω του πολύ υψηλού κόστους της υγειονομικής περιθάλψεως σε ορισμένες χώρες και των επί πλέον κινδύνων στους οποίους εκτίθενται οι υπάλληλοι αυτοί και οι οικογένειές τους, προβλέπεται να καλύπτονται τα 100 % των ιατρικών εξόδων με συμπληρωματική ασφάλιση (...). Το μισό αυτών των εξόδων ασφαλίσεως επιβαρύνει τον υπάλληλο (...).

- 34 Οι προπαρασκευαστικές εργασίες του παραρτήματος X του ΚΥΚ δείχνουν προπαντός ότι η πρόθεση του κοινοτικού νομοθέτη κατά τη θέσπιση αυτού του κειμένου ήταν να εξομοιώσει την κατάσταση των ΥΥΤΧ με την κατάσταση των εθνικών διπλωματών που εργάζονται υπό παρόμοιες συνθήκες. Πράγματι, αναφέρεται ότι οι ΥΥΤΧ τελούν στην υπηρεσία της Κοινότητας «σε αντιπροσωπείες που εκπροσωπούν τα όργανα της Κοινότητας στον κόσμο». Κατόπιν αυτού, γίνονται πολυάριθμες αναφορές στην κατάσταση του διπλωματικού προσωπικού των κρατών μελών. Εκεί αναγράφεται επίσης ότι: «για το προσωπικό των εξωτερικών αντιπροσωπειών, η υποχρέωση μετακινήσεως σημαίνει ότι σπανίως συμπίπτει το κέντρο των συμφερόντων με τον τόπο εργασίας (...)».
- 35 Από την προηγούμενη σκέψη προκύπτει ότι η κατάσταση των ΥΥΤΧ είναι πράγματι διαφορετική από την κατάσταση των υπαλλήλων που υπηρετούν στην Κοινότητα.
- 36 Ήδη πρέπει να ερευνηθεί το δεύτερο ζήτημα, δηλαδή αν οι ΥΥΤΧ υφίστανται διαφορετική μεταχείριση σε σχέση με τους υπαλλήλους που υπηρετούν εντός Κοινότητας.

- 37 Το Πρωτοδικείο τονίζει σχετικά ότι η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η διαφορά μεταχειρίσεως μεταξύ των ΥΥΤΧ και των υπαλλήλων που υπηρετούν εντός Κοινότητας έγκειται στο γεγονός ότι, για τους τελευταίους, το άρθρο 64 του ΚΥΚ επιτρέπει γι' αυτούς που υπηρετούν εκτός της έδρας του οργάνου να πληρώνονται αυτομάτως και ολοσχερώς στο νόμισμα του τόπου υπηρεσίας τους και με εφαρμογή του σχετικού διορθωτικού συντελεστή, ενώ για τους ΥΥΤΧ, μόνο τον 80 % των αποδοχών τους καταβάλλεται στο νόμισμα του τόπου υπηρεσίας τους και εφαρμόζεται ο διορθωτικός συντελεστής του τόπου αυτού, τούτο δε μόνο εφόσον το ζητήσουν.
- 38 Πρέπει να υπομνησθεί η ratio legis των άρθρων 64 του ΚΥΚ και 12 του παραρτήματος Χ, όπως ερμηνεύθηκε από το άρθρο 1 των εσωτερικών οδηγιών. Ο μηχανισμός του διορθωτικού συντελεστή αποσκοπεί στην εξασφάλιση της διατηρήσεως ισότιμης αγοραστικής δυνάμεως για όλους τους υπαλλήλους, ανεξαρτήτως του τόπου υπηρεσίας τους. Αγοραστική δε δύναμη είναι το μέτρο της ποσότητας αγαθών και υπηρεσιών που μπορεί να παράσχει μια νομισματική μονάδα σε δεδομένη στιγμή. Η αγοραστική δύναμη δεν έχει επομένως νόημα παρά σε σχέση με δαπάνη που μπορεί να πραγματοποιηθεί. Για τον λόγο αυτό, η εφαρμογή με όλη της την ακρίβεια του κανόνα του ισοτίμου της αγοραστικής δυνάμεως πρέπει θεωρητικά να απαιτεί να εφαρμόζεται ο διορθωτικός συντελεστής του τόπου υπηρεσίας μόνο για τα ποσά που αποδεικνύεται ότι μπορούν να δαπανηθούν στον τόπο υπηρεσίας.
- 39 Προ της πρακτικής αδυναμίας εφαρμογής συστήματος στο οποίο, αφενός μεν, κάθε υπάλληλος θα έπρεπε να αποδεικνύει ποια είναι τα έξοδα που μπορεί να πραγματοποιήσει στον τόπο υπηρεσίας του και ποια εκείνα που θα πραγματοποιούνται αλλού, αφετέρου δε, η διοίκηση θα έπρεπε να εξακριβώνει αυτούς τους ισχυρισμούς, ο κοινοτικός νομοθέτης καθιέρωσε σύστημα τεκμηρίων, που εμφανίζεται στο άρθρο 64 του ΚΥΚ για τους υπαλλήλους που υπηρετούν εντός Κοινότητας και στο άρθρο 12 του παραρτήματος Χ, όπως ερμηνεύθηκε από το άρθρο 1 των εσωτερικών οδηγιών, για τους ΥΥΤΧ.
- 40 Για τους πρώτους τεκμαίρεται ότι το 100 % των εξόδων τους μπορεί να πραγματοποιείται στον τόπο υπηρεσίας τους. Το τεκμήριο αυτό μπορεί πάντως να καμφθεί κατά το μέτρο που το άρθρο 17 του παραρτήματος VII του ΚΥΚ επιτρέπει στον υπάλληλο να μεταφέρει σε τακτά χρονικά διαστήματα, μέσω του οργάνου στο οποίο ανήκει, τμήμα των αποδοχών του που δεν υπερβαίνει το

ποσό που λαμβάνει ως επίδομα αποδημίας (16 %) ή ως επίδομα εκπατριισμού, εφόσον οι μεταφορές αυτές αποσκοπούν στην κάλυψη εξόδων που προκύπτουν ιδίως από επιβαρύνσεις τακτικές και αποδεδειγμένες που πρέπει να αντιμετωπίζει ο ενδιαφερόμενος εκτός της χώρας της έδρας του οργάνου του ή της χώρας στην οποία ασκεί τα καθήκοντά του.

41 Για τους ΥΥΤΧ, η Επιτροπή κατέληξε ότι επεβάλλετο διαφορετική μεταχείριση λόγω των διαφορών της καταστάσεως τις οποίες περιέγραψε στην εισηγητική έκθεση της προτάσεως του παραρτήματος Χ του ΚΥΚ, την οποία υπέβαλε στο Συμβούλιο (βλ. τις πιο πάνω σκέψεις 33 και 34). Η Επιτροπή παρουσίασε το συμπέρασμά της ως εξής: «Κατά συνέπεια, η Επιτροπή θεωρεί ότι η αρχή που διέπει την πληρωμή των αποδοχών τους πρέπει να είναι ότι ο μισθός και τα επιδόματα πρέπει να υπολογίζονται και να καταβάλλονται σε βελγικά φράγκα σύμφωνα με τον διορθωτικό συντελεστή που ισχύει για τις Βρυξέλλες (...). Τα όργανα προτίθενται να μεταφέρουν σε κάθε υπάλληλο που υπηρετεί εκτός Κοινότητας το κεφάλαιο που μπορεί να χρειάζεται στον τόπο εργασίας του, προσαρμόζοντας τις μεταφορές αυτές μέσω διορθωτικού συντελεστή που θα λαμβάνει υπόψη του τα διαφορετικά έξοδα διαβίωσης στην κατάλληλη συναλλαγματική ισοτιμία». Το Συμβούλιο ενέκρινε αυτή την πρόταση και το άρθρο 11 του παραρτήματος Χ του ΚΥΚ προβλέπει ότι οι ΥΥΤΧ θα πληρώνονται καταρχήν σε βελγικά φράγκα στο Βέλγιο και ότι οι αποδοχές τους θα προσαρμόζονται με τον διορθωτικό συντελεστή για το Βέλγιο. Πάντως, δεδομένου ότι πρέπει να εξασφαλίζεται κατά το μέτρο του δυνατού η ισοτιμία της αγοραστικής δυνάμεως των υπαλλήλων ανεξάρτητα από τον τόπο υπηρεσίας τους, όπως αναφέρει το άρθρο 13, το άρθρο 12 του παραρτήματος Χ ορίζει ότι: «κατόπιν αιτήσεως του υπαλλήλου, η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή μπορεί να αποφασίζει να καταβάλλει τις αποδοχές εν όλω ή εν μέρει στο νόμισμα της χώρας υπηρεσίας και ότι στην περίπτωση αυτή προσαρμόζονται με τον διορθωτικό συντελεστή του τόπου υπηρεσίας και μετατρέπονται ανάλογα με την αντίστοιχη συναλλαγματική ισοτιμία».

42 Για την εφαρμογή της διατάξεως αυτής, το άρθρο 1 των εσωτερικών οδηγιών υποθέτει, για τους ΥΥΤΧ που ζητούν να πληρώνονται στο νόμισμα και με εφαρμογή του διορθωτικού συντελεστή της χώρας υπηρεσίας τους, ότι μόνο το 80 % των αποδοχών τους μπορεί να δαπανάται στον τόπο υπηρεσίας. Τεκμαίρεται έτσι ότι το 20 % του ΥΥΤΧ δεν μπορεί να δαπανάται στον τόπο υπηρεσίας. Το τεκμήριο πάντως αυτό κάμπτεται, όπως και εκείνο που εφαρμόζεται στους υπαλλήλους που υπηρετούν εντός Κοινότητας, κατά το μέτρο που η τελευταία φράση της διατάξεως αυτής επιτρέπει στον ΥΥΤΧ, αν αιτιολογήσει επαρκώς το αίτημά του, να πληρώνεται στο νόμισμα της χώρας υπηρεσίας και

με εφαρμογή του διορθωτικού συντελεστή της χώρας αυτής τμήμα των αποδοχών του υπερβαίνουν το εν λόγω 80 %. Έτσι, ο ΥΥΤΧ μπορεί να ανατρέψει το τεκμήριο αυτό αν αποδείξει ότι, για λόγους που αφορούν αυτόν τον ίδιο, μπορεί να δαπανά πλέον του 80 % των αποδοχών του στον τόπο υπηρεσίας του.

- 43 Επομένως, οι διαφορές στη μεταχείριση των υπαλλήλων που υπηρετούν εντός Κοινότητας αφενός και των ΥΥΤΧ αφετέρου συνίστανται — όσον αφορά την πληρωμή των αποδοχών τους στο νόμισμα και με εφαρμογή του διορθωτικού συντελεστή του τόπου υπηρεσίας — πρώτον, στο ότι μόνον οι δεύτεροι μπορούν να υποβάλλουν αίτηση για να τύχουν του τεκμηρίου δαπάνης των αποδοχών τους στον τόπο υπηρεσίας και, δεύτερον, ότι για τους πρώτους το τεκμήριο αυτό αφορά το 100 % των αποδοχών τους, ενώ για τους δεύτερους αφορά μόνο το 80 %, έστω και αν σε αμφότερες τις περιπτώσεις πρόκειται για μαχητά τεκμήρια.
- 44 Στο Πρωτοδικείο επομένως απόκειται η απάντηση στο τρίτο ζήτημα, δηλαδή στο αν αυτές οι διαφορές μεταχειρίσεως δικαιολογούνται ενόψει διαφορετικών καταστάσεων στις οποίες τελούν οι υπάλληλοι που υπηρετούν εντός Κοινότητας και οι ΥΥΤΧ.
- 45 Όσον αφορά, πρώτον, τον αυτόματο χαρακτήρα της πληρωμής στο νόμισμα και με εφαρμογή του διορθωτικού συντελεστή του τόπου υπηρεσίας, αφενός, και της ανάγκης υποβολής αιτήσεως, αφετέρου, το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι η προσφεύγουσα δεν πρέπει να αντιλαμβάνεται ως διάκριση αυτή τη διαφορά μεταχειρίσεως. Πράγματι, αυτή η διαφορά μεταχειρίσεως δικαιολογείται, αφενός μεν, από τον λόγο υπάρξεως του παρεκκλίνοντος συστήματος που εφαρμόζεται στους ΥΥΤΧ, το οποίο αποτελεί τη βούληση του νομοθέτη να εξομοιώσει την κατάστασή τους με εκείνη των εθνικών διπλωματών, αφετέρου δε, από την ανάγκη προστασίας των ΥΥΤΧ κατά μιας αυτόματης εφαρμογής του διορθωτικού συντελεστή όταν κατοικούν σε τρίτη χώρα στην οποία ο διορθωτικός συντελεστής είναι κατώτερος του 100.

- 46 Παρέπεται ότι η πρώτη αυτή διαφορά στη μεταχείριση προκύπτει από τα πλεονεκτήματα που παρέχονται στους ΥΥΤΧ με το παράρτημα Χ του ΚΥΚ, τα οποία αντισταθμίζουν κατά πολύ την ενόχληση που αποτελεί υποχρέωση για τους υπαλλήλους αυτούς να υποβάλλουν αίτηση υπογράφοντας ένα έντυπο. Αυτή η διαφορά μεταχειρίσεως τελεί επομένως σε αναλογία με τη διαφορά καταστάσεως που υπάρχει μεταξύ των ΥΥΤΧ και των λοιπών υπαλλήλων.
- 47 Εξάλλου, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι κατά τη συνεδρίαση παραιτήθηκε η προσφεύγουσα από τον λόγο ακυρώσεως περί δυσμενούς διακρίσεως, όσον αφορά την αγοραστική δύναμη, της οποίας αποτέλεσε θύμα σε σχέση με τους ΥΥΤΧ που υπηρετούν σε τρίτες χώρες όπου ο διορθωτικός συντελεστής είναι κατώτερος του 100.
- 48 Δεύτερον, όσον αφορά το ζήτημα αν είναι εύλογο να περιορίζεται στο 80 % των αποδοχών των ΥΥΤΧ το τμήμα που τεκμαίρεται ότι μπορεί να δαπανηθεί στη χώρα υπηρεσίας τους, το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι πρέπει να ερευνηθεί υπό το φως συγκρίσεως μεταξύ των δαπανών τις οποίες είναι δυνατόν να αντιμετωπίζουν στον τόπο υπηρεσίας τους οι υπάλληλοι που υπηρετούν εντός Κοινότητας και οι ΥΥΤΧ. Στο σημείο αυτό, από τα άρθρα 5, 18 και 23 του παραρτήματος Χ προκύπτει ότι οι ΥΥΤΧ, δεν είναι δυνατόν να υφίστανται καμιά δαπάνη κατοικίας στον τόπο υπηρεσίας τους κατά το μέτρο που το όργανο θέτει στη διάθεσή τους κατοικία αντίστοιχη με τη σύνθεση της οικογενείας τους και ότι, αντί της διαθέσεως κατοικίας, έχουν δικαίωμα είτε στην απόδοση των εξόδων ξενοδοχείου που έχουν προηγουμένως εγκριθεί από την ΑΔΑ γι' αυτούς και την οικογένειά τους είτε στην απόδοση του μισθώματος για το οποίο βαρύνονται, υπό την προϋπόθεση ότι η κατοικία αυτή αντιστοιχεί στο επίπεδο των καθηκόντων που ασκούν και της συνθέσεως της οικογενείας που συντηρούν. Αντιθέτως, οι υπάλληλοι που υπηρετούν εντός Κοινότητας βαρύνονται στον τόπο υπηρεσίας τους με τις δαπάνες που συνδέονται με την κατοικία τους και με την κατοικία της οικογενείας τους. Εξάλλου, το γεγονός ότι οι ΥΥΤΧ καλύπτονται ολοσχερώς για τις υγειονομικές τους δαπάνες μέσω συμπληρωματικής ασφάλισης ασθενείας, έστω και αν χρηματοδοτείται μερικώς από αυτούς τους ίδιους (άρθρο 24 του παραρτήματος Χ) συνεπάγεται επίσης το να μην αντιμετωπίζουν υγειονομικά έξοδα στον τόπο υπηρεσίας τους, ενώ οι υπάλληλοι που υπηρετούν στην Κοινότητα πρέπει καταρχήν να φέρουν το 20 % των εξόδων αυτών στον τόπο υπηρεσίας τους (άρθρου 72 του ΚΥΚ).

- 49 Ενόψει της ratio legis του συστήματος, κατά την οποία ο διορθωτικός συντελεστής πρέπει να εφαρμόζεται μόνο σε ποσά που τεκμαίρεται ότι μπορούν να δαπανώνται στον τόπο υπηρεσίας, είναι εύλογο να μην εφαρμόζεται αυτεπαγγέλτως ο διορθωτικός συντελεστής σε τμήμα των αποδοχών των ΥΥΤΧ που αντιστοιχεί στο τμήμα των αποδοχών του υπαλλήλου που υπηρετεί εντός Κοινότητας και το οποίο διατίθεται για την κατοικία του και την υγεία του, αφού κατ' αντίθεση προς τον τελευταίο ο ΥΥΤΧ δεν είναι δυνατόν να προβεί στις δαπάνες αυτές στον τόπο υπηρεσίας του.
- 50 Γεννάται το ζήτημα αν είναι εύλογη η εκτίμηση σε 20 % του τμήματος των αποδοχών αυτών που αντιστοιχεί στο τμήμα που μπορεί να δαπανά ο υπηρετών εντός Κοινότητας υπάλληλος στον τόπο της υπηρεσίας του για την κατοικία του και για την υγεία του. Σχετικά, ορθώς αναφέρθηκε η Επιτροπή, ως ένδειξη του ευλόγου αυτής της εκτιμήσεως, στο 15 έως 20 % των αποδοχών των ΥΥΤΧ το οποίο, πριν από την έναρξη της ισχύος του παραρτήματος X, αντιστοιχούσε στη συμμετοχή της δαπάνης για κατοικία που έπρεπε να πληρώνουν οι υπάλληλοι στο όργανο που υπάγονταν για να τους παρέχει το όργανο αυτό κατοικία. Εξάλλου, αυτό το ποσοστό του 20 % αντιστοιχεί στη σημασία του στοιχείου «κατοικία» στη διάρθρωση της σταθμίσεως της καταναλώσεως των υπαλλήλων και επομένως του βάρους που αποδίδεται στον παράγοντα κατοικία κατά τον υπολογισμό των διορθωτικών συντελεστών για ορισμένο τόπο υπηρεσίας (βλ. τη σκέψη 19 των προτάσεων του γενικού εισαγγελέα Cruz Vilaça στην προαναφερθείσα υπόθεση 7/87, Συλλογή 1988, σ. 3414). Η εκτίμηση αυτή είναι τοσούτο μάλλον εύλογος, αφού οι ΥΥΤΧ δεν επιβαρύνονται στον τόπο υπηρεσίας τους με καμιά υγειονομικά δαπάνη.
- 51 Πρέπει να προστεθεί στην προκειμένη υπόθεση ότι το εύλογο αυτού του τεκμηρίου ενισχύεται από το γεγονός ότι η προσφεύγουσα δεν ισχυρίστηκε σε καμιά φάση της διαδικασίας ότι έπρεπε να δαπανά πέραν του 80 % των αποδοχών της στον τόπο υπηρεσίας της και ότι δεν υπέβαλε δεόντως αιτιολογημένη αίτηση κατά την έννοια του δευτέρου εδαφίου του άρθρου 1 των εσωτερικών οδηγιών.
- 52 Εξάλλου, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι ο περιορισμός στο 80 % του τεκμηρίου καταναλώσεως των αποδοχών στον τόπο υπηρεσίας, λόγω της διαθέσεως δωρεάν κατοικίας στους ΥΥΤΧ, καταλήγει σε διπλό υπολογισμό της δωρεάν παροχής κατοικίας εις βάρος των ΥΥΤΧ, δεδομένου ότι ο παράγων αυτός έχει ήδη αφαιρεθεί από τον υπολογισμό του διορθωτικού συντελεστή. Το Πρωτοδικείο κρίνει ότι αυτός ο διπλός υπολογισμός δικαιολογείται απολύτως κατά το μέτρο που, αφού οι ΥΥΤΧ δεν υποβάλλονται σε καμιά δαπάνη κατοικίας στον τόπο υπηρεσίας τους, η κατοικία δεν

μπορεί να ληφθεί υπόψη κατά κανένα τρόπο στον υπολογισμό της αγοραστικής δυνάμεως που παρέχεται στους ΥΥΤΧ από τις αποδοχές τους (βλ. πιο πάνω σκέψη 38). Πράγματι, τα έξοδα κατοικίας δεν αποτελούν τμήμα των αγαθών και υπηρεσιών που μπορούν να προμηθευτούν με τις αποδοχές τους στον τόπο υπηρεσίας τους. Κατά συνέπεια, δεν πρέπει να περιλαμβάνονται στον υπολογισμό του κόστους διαβίωσης για τους ΥΥΤΧ στον τόπο υπηρεσίας τους που εκφράζεται με τον διορθωτικό συντελεστή. Ο συντελεστής αυτός δεν μπορεί άλλωστε να εφαρμόζεται σε ποσά για τα οποία είναι δεδομένο ότι δεν μπορούν να δαπανηθούν στον τόπο υπηρεσίας. Για τον λόγο αυτό δεν υπάρχει κανένας λόγος να εφαρμόζεται ο διορθωτικός συντελεστής του τόπου υπηρεσίας στο τμήμα των αποδοχών των ΥΥΤΧ που αντιστοιχεί για τους υπαλλήλους που υπηρετούν εντός Κοινότητας σ' αυτά τα έξοδα κατοικίας.

- 53 Δεν πρέπει να λαμβάνονται υπόψη ούτε για τον υπολογισμό του διορθωτικού συντελεστή ούτε για την εφαρμογή του στοιχεία πλήρως και οπωσδήποτε ξένα προς τη διάρθρωση των δαπανών των ΥΥΤΧ στον τόπο υπηρεσίας τους. Παρέπεται ότι η διαπιστωθείσα διαφορά μεταχειρίσεως τελεί σε αναλογία με τη διαφορά καταστάσεως των ΥΥΤΧ σε σχέση με τους υπαλλήλους που υπηρετούν εντός Κοινότητας.
- 54 Περαιτέρω, καθόσον η επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας επιχειρεί να συγκρίνει την κατάσταση των ΥΥΤΧ υπό το κράτος της συμμετοχής στη δαπάνη για κατοικία που ίσχυε πριν θεσπιστεί το παράρτημα X με την κατάστασή τους μετά την έναρξη της ισχύος του, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι η προσφεύγουσα δεν μπορεί να επικαλεστεί την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως για να αμφισβητήσει την απόφαση του νομοθέτη να τροποποιήσει από δεδομένη στιγμή το σύστημα αποδοχών που ισχύει για τους ΥΥΤΧ.
- 55 Στην προκειμένη περίπτωση το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι ο νομοθέτης, θεσπίζοντας το παράρτημα X, θέλησε να τροποποιήσει το προηγούμενως προϋσχόν σύστημα, ιδίως δε το σύστημα της συμμετοχής στη δαπάνη για κατοικία. Η τροποποίηση αυτή του συστήματος δεν έθιξε τα κεκτημένα δικαιώματα της προσφεύγουσας, κατά το μέτρο που το άρθρο 27 του παραρτήματος X προ-

βλέπει ρητά ότι «ο μόνιμος υπάλληλος καθώς και ο μη μόνιμος που αφορά ο κανονισμός 3018/87 λαμβάνουν, για περίοδο που περιορίζεται στη διάρκεια της τρέχουσας υπηρεσίας τους κατά τον χρόνο ενάρξεως της ισχύος των διατάξεων αυτών και επί πέντε έτη κατ' ανώτατο όριο, αποδοχές επιπέδου τουλάχιστον ίσου με το επίπεδο αποδοχών που ελάμβαναν την προηγούμενη της ενάρξεως ισχύος των εν λόγω διατάξεων».

56 Εξάλλου, η προσφεύγουσα δεν μπορεί να επικαλεστεί σύστημα που τροποποιήθηκε πριν καταστεί εφαρμόσιμο γι' αυτήν αφού δεν απέκτησε κανένα δικαίωμα δυνάμει του συστήματος αυτού. Πράγματι, η προσφεύγουσα τοποθετήθηκε στη Γενεύη από 1ης Οκτωβρίου 1989, ενώ το σύστημα του παραρτήματος X και των εσωτερικών οδηγιών άρχισε να ισχύει από τις 10 Οκτωβρίου 1987.

57 Απ' όλες τις προηγούμενες σκέψεις προκύπτει ότι η προσφεύγουσα δεν μπορεί να επικαλεστεί παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως από τα άρθρα 11 και 12 του παραρτήματος X, όπως ερμηνεύθηκαν από το άρθρο 1 των εσωτερικών οδηγιών. Πρέπει όμως να παρατηρηθεί ότι αυτό θα συνέβαινε αν οι ΥΥΤΧ έπρεπε να πληρώνουν οι ίδιοι για την κατοικία τους και τις υγειονομικές τους δαπάνες, χωρίς να ληφθούν τα στοιχεία αυτά υπόψη στο επίπεδο του υπολογισμού του διορθωτικού συντελεστή και χωρίς να εφαρμοστεί αυτός ο τελευταίος στο σύνολο των αποδοχών τους. Πράγματι, στην περίπτωση αυτή οι ΥΥΤΧ θα έπρεπε να αντιμετωπίζουν τέτοιες δαπάνες στον τόπο κατοικίας τους, όπως και οι υπάλληλοι που υπηρετούν στην Κοινότητα, που θα έπρεπε τότε να λαμβάνονται υπόψη δύο φορές, όπως και για τους τελευταίους.

58 Επομένως, ο πρώτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Δεύτερος λόγος ακυρώσεως: Εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 12 του Παραρτήματος X από το άρθρο 1 των εσωτερικών οδηγιών

Επιχειρήματα των διαδίκων

59 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται επικουρικά ότι, αν υποτεθεί ότι το άρθρο 12 του Παραρτήματος X δεν είναι καθαυτό παράνομο, μπορεί να γίνει δεκτή μια διαφορετική ερμηνεία από εκείνη που είναι συμφυής με το άρθρο 1 των εσωτερικών οδηγιών. Κατά την ερμηνεία αυτή, το δικαίωμα υποβολής αιτήσεως

πληρωμής στο τοπικό νόμισμα, με εφαρμογή του διορθωτικού συντελεστή που συνδέεται με το νόμισμα αυτό, ανήκει στον υπάλληλο που υποβάλλει την αίτηση, η δε αρμόδια για τους διορισμούς αρχή (στο εξής: ΑΔΑ) πρέπει να τον ικανοποιήσει κατά το μέτρο που διατυπώνεται στην αίτηση. Η έκφραση «μπορεί να αποφασίσει» σημαίνει ότι η εξουσία δεν ανήκει οίκοθεν στην ΑΔΑ, αλλά δεν μπορεί να ασκηθεί παρά μόνο κατόπιν πρωτοβουλίας του ενδιαφερομένου υπαλλήλου. Η έκφραση «εν όλω ή εν μέρει» επιτρέπει στον υπάλληλο να καθορίζει ο ίδιος την έκταση της μετατροπής σε τοπικό νόμισμα με εφαρμογή του διορθωτικού συντελεστή που συνδέεται με το νόμισμα αυτό το οποίο επιθυμεί. Αν ο υπάλληλος επιθυμεί την ολοσχερή πληρωμή των αποδοχών του στο τοπικό νόμισμα με τον διορθωτικό συντελεστή που εφαρμόζεται στο νόμισμα αυτό, η ΑΔΑ δεν μπορεί να αντιταχθεί στο αίτημα αυτό επιβάλλοντάς του οποιοδήποτε αυθαίρετο κατώτερο ποσοστό.

- 60 Η προσφεύγουσα συμπεραίνει ότι, αν ακολουθήσει το Πρωτοδικείο αυτή την ερμηνεία, θα πρέπει να διαπιστώσει την παρανομία του άρθρου 1 των εσωτερικών οδηγιών και να ακυρώσει την προσβαλλομένη πράξη.
- 61 Η Επιτροπή απαντά ότι η ερμηνεία του άρθρου 12 του Παραρτήματος Χ που προτείνει η προσφεύγουσα είναι προφανώς αντίθετη προς το περιεχόμενο της διατάξεως αυτής, η οποία προβλέπει σαφώς ότι μόνον η ΑΔΑ μπορεί να αποφασίζει την πληρωμή των αποδοχών, εν όλω ή εν μέρει, στο νόμισμα της χώρας υπηρεσίας. Αν ο υπάλληλος μπορεί να αναλάβει την πρωτοβουλία να ζητήσει από την ΑΔΑ να πληρώνει τις αποδοχές του, εν όλω ή εν μέρει, στο νόμισμα του τόπου υπηρεσίας, η εξουσία αποφάσεως ανήκει στην ΑΔΑ.
- 62 Κατά τα λοιπά η Επιτροπή παραπέμπει στην αντίκρουση των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας που περιλαμβάνονται στον πρώτο λόγω ακυρώσεως.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 63 Το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι, δεδομένου ότι διαπίστωσε, κατά την εκτίμηση του πρώτου λόγου ακυρώσεως, ότι το άρθρο 12, όπως ερμηνεύτηκε από το άρθρο 1

των εσωτερικών οδηγιών είναι νόμιμο, δεν συντρέχει λόγος να αποφανθεί επί άλλης ερμηνείας του άρθρου 12.

64 Κατά συνέπεια, ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως πρέπει επίσης να απορριφθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

65 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται τα έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Κατά το άρθρο όμως 88 του ίδιου κανονισμού, στις διαφορές μεταξύ των Κοινοτήτων και των υπαλλήλων τους, τα όργανα φέρουν τα έξοδά τους.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (πέμπτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.**
- 2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.**

Barrington

Lenaerts

Καλογερόπουλος

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 15 Δεκεμβρίου 1992.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

H. Jung

D. P. M. Barrington